

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

8 octombrie 2013*

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind prima autorizare de introducere pe piață a substanței active glifosat — Refuz parțial de acordare a accesului — Riscul de a aduce atingere intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau morale — Articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 — Interes public superior — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 — Directiva 91/414/CEE”

În cauza T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), cu sediul în Bruxelles (Belgia),

reprezentați de B. Kloostra și de A. van den Biesen, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de P. Oliver, de P. Ondrůšek și de C. ten Dam și ulterior de P. Oliver, de P. Ondrůšek și de C. Zadra, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 10 august 2011 prin care se refuză accesul la volumul 4 al proiectului de raport de evaluare, întocmit de Republica Federală Germania în calitate de stat raportor, a substanței active glifosat, în temeiul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială 03/vol. 10, p. 30),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse și J. Schwarcz (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 februarie 2013,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamantele, Stichting Greenpeace Nederland și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), au solicitat la 20 decembrie 2010 accesul la mai multe documente privind prima autorizare de introducere pe piață a glifosatului ca substanță activă, eliberată în temeiul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30). Cererea era întemeiată pe Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76) și pe Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).
- 2 Documentele solicitate erau următoarele:
 - o copie a proiectului de raport de evaluare întocmit de statul membru raportor, Republica Federală Germania, înainte de prima înscriere a glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 (denumită în continuare „proiectul de raport”);
 - o listă completă a tuturor testelor prezentate de solicitanții înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, decisă prin Directiva 2001/99/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2001 de modificare a anexei la Directiva 91/414 în scopul includerii unor substanțe active printre care glifosatul (JO L 304, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 39, p. 254);
 - documentația completă, integrală și originală a testelor furnizată de solicitanții înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 în anul 2001, în măsura în care privește testele de toxicitate pe termen lung, testele de mutagenicitate, de carcinogenicitate, de neurotoxicitate și studiile privind reproducerea.
- 3 Prin scrisoarea din 20 ianuarie 2011, Comisia Europeană a invitat reclamantele să se adreseze autorităților germane pentru a obține accesul la documentele solicitate.
- 4 Prin scrisoarea din 7 februarie 2011, reclamantele au formulat, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, o cerere de confirmare a accesului la documente.
- 5 După ce a solicitat, în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001, acordul prealabil al autorităților germane, secretarul general al Comisiei a acordat, prin scrisoarea din 6 mai 2011, accesul la proiectul de raport, cu excepția volumului 4 (denumit în continuare „documentul în litigiu”), autoritățile menționate refuzând comunicarea acestuia, și care conținea lista completă a tuturor testelor furnizate de solicitanții primei înscrieri a glifosatului în anexa I la Directiva 91/414. Acesta a informat reclamantele că Comisia nu deținea documentația completă, integrală și originală a acestor teste, care nu i-a fost niciodată transmisă. Secretarul general în cauză menționa și că aveau loc în continuare consultări cu autoritățile germane în ceea ce privește comunicarea documentului în litigiu și că se va lua o decizie ulterior.
- 6 Prin decizia din 10 august 2011, secretarul general al Comisiei a refuzat accesul la documentul în litigiu întemeindu-se pe refuzul exprimat de Republica Federală Germania (denumită în continuare „decizia atacată”).

- 7 În decizia atacată, secretarul general al Comisiei a prezentat motivele în raport cu care Republica Federală Germania se opunea comunicării documentului în litigiu, în temeiul excepției la care se referă articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, și anume protecția intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice. Republica Federală Germania era într-adevăr de acord că documentul în litigiu conținea informații confidențiale privind drepturile de proprietate intelectuală ale solicitanților înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, și anume compoziția chimică detaliată a substanței active produse de fiecare dintre aceștia, informații detaliate privind procesul de producere al substanței de fiecare solicitant al înscrierii, informații privind impuritățile, compoziția produselor finite și raporturile contractuale dintre solicitanții înscrierii.
- 8 După ce a constatat că autoritățile germane declaraseră că nu consideră că există un interes public superior, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, care să justifice comunicarea documentului în litigiu, secretarul general al Comisiei a examinat dacă, în ceea ce privește Regulamentul nr. 1367/2006, un astfel de interes public putea fi invocat. El a arătat că articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 nu era aplicabil în cazul documentului în litigiu, întrucât acesta nu conținea informații despre care se putea considera că se referă la emisii în mediu.
- 9 Or, potrivit secretarului general al Comisiei, aceasta din urmă considera că informațiile în cauză priveau procesul de producție al glifosatului de solicitanții înscrierii acestuia în anexa I la Directiva 91/414 și că, în evaluarea comparativă a intereselor care trebuie făcută, necesitatea de a proteja drepturile de proprietate intelectuală ale acestora depășea interesul public de a comunica informații. Astfel, comunicarea informațiilor conținute în documentul în litigiu ar permite unor întreprinderi concurente să copieze procesele de producție ale solicitanților înscrierii glifosatului, ceea ce ar conduce la pierderi considerabile pentru aceștia, neținându-se cont de interesele lor comerciale și de drepturile lor de proprietate intelectuală. Interesul public privind comunicarea de informații ar fi fost deja luat în considerare, întrucât efectele posibile ale emisiilor de glifosat ar rezulta din alte părți ale proiectului de raport, făcute publice, în special în ceea ce privește impuritățile relevante și metabolizii. În ceea ce privește informațiile legate de impuritățile nerelevante, incluse în documentul în litigiu, acestea ar privi elemente care nu prezintă riscuri pentru sănătate sau pentru mediu, ci ar conduce la dezvăluirea procesului de producție al fiecărui produs.
- 10 Secretarul general al Comisiei a menționat apoi că din procedura prin care glifosatul fusese înscris în anexa I la Directiva 91/414 rezulta că acele cerințe impuse de Regulamentul nr. 1367/2006 în ceea ce privește punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind efectele acestei substanțe asupra mediului fuseseră luate în considerare. În aceste condiții, protecția intereselor producătorilor acestei substanțe trebuia să prevaleze.
- 11 Secretarul general al Comisiei a concluzionat că informațiile solicitate nu priveau emisiile în mediu în sensul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 și că nu exista vreo probă privind existența unui interes public superior în favoarea comunicării, în sensul Regulamentului nr. 1049/2001, un astfel de interes constând, în opinia sa, în protecția intereselor comerciale și a drepturilor de proprietate intelectuală ale producătorilor de glifosat.

Procedura și concluziile părților

- 12 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 octombrie 2011, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

- 13 Reclamantele solicită Tribunalului:
- constatarea faptului că Comisia a acționat cu încălcarea Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”) și a Regulamentelor nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006;
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 14 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 15 Printr-o măsură de organizare a procedurii, Tribunalul a adresat două întrebări reclamantelor, care au răspuns printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 18 ianuarie 2013.
- 16 Prin Ordonanța Tribunalului din 9 ianuarie 2013, s-a solicitat Comisiei să depună la Tribunal documentul în litigiu și să identifice părțile care privesc puritatea glifosatului, „identitatea” și calitatea tuturor impurităților pe care acesta le conține și profilul analitic al loturilor utilizate pentru verificări, impunându-se ca documentul în litigiu să nu fie comunicat reclamantelor. Printr-o scrisoare din 25 ianuarie 2013, Comisia a depus documentul în litigiu.
- 17 Documentul în litigiu conține în fapt trei subdocumente. Primul subdocument este intitulat „Monografie – 11 decembrie 1998 – Volumul 4 – Partea A – Glifosat” și cuprinde opt puncte, intitulate „C.1 Informații confidențiale”, „C.1.1 Informații detaliate privind procedeele de producere a substanței active (anexa II A 1.8)”, „C.1.2 Specificație detaliată a substanței active” (anexa II A 1.9-1.11), „C.1.3 Specificații detaliate ale preparării (anexa II A 1.4)”, „C.2 Rezumatul și evaluarea informațiilor privind depunerea dosarelor colective”, „C.2.1 Rezumatul informațiilor și al documentației depuse (dosarul document B)”, „C.2.2 Evaluarea informațiilor și a documentației depuse” și „C.2.3 Concluzie privind caracterul rezonabil sau nerezonabil al măsurilor adoptate de întreprinderile care au făcut notificarea”. Al doilea subdocument este intitulat „Addendum la monografie” – Volumul 4 din 11 decembrie 1998 – Glifosat – Glifosat-trimesium – Partea A – Glifosat, este datat 14 ianuarie 2000 și conține un singur punct intitulat „C.1.2.1 Identitatea izomerilor, a impurităților și a aditivilor (anexa II A 1.10)”. Al treilea subdocument este intitulat „Addendum 2 la monografie – Volumul 4 din 11 decembrie 1998 – Glifosat – Glifosat-trimesium”, este datat 12 mai 2001 și conține trei puncte intitulate „C.1.1 Informații detaliate privind procedeele de producere a substanței active (anexa II A 1.8)”, „C.1.2 Specificații detaliate ale purității substanței active” și „C.1.2.1 Identitatea izomerilor, impurităților și a aditivilor (anexa II A 1.10).
- 18 Prin scrisoarea din 25 ianuarie 2013, Comisia a identificat și părțile din cele trei subdocumente care compun documentul în litigiu care privesc puritatea glifosatului, „identitatea” și cantitatea tuturor impurităților pe care acesta le conține și profilul analitic al loturilor utilizate pentru verificări.

Cu privire la întinderea litigiului

- 19 Întinderea litigiului trebuie precizată sub trei aspecte.

- 20 În primul rând, Comisia a susținut că nici decizia din 6 mai 2011, nici decizia atacată nu conțin un refuz privind accesul la documentația completă, integrală și originală a testelor depuse de solicitantii înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, solicitat de reclamante în scrisoarea din 20 decembrie 2010. Conform reglementării privind examinarea substanțelor active incluse în produsele fitofarmaceutice, Comisia nu ar fi primit de la Republica Federală Germania decât un dosar sumar privind glifosatul, conținând o copie a notificării, condițiile de utilizare recomandate, precum și rezumatele și rezultate testelor, nu și protocoalele și rapoartele de studiu însele.
- 21 Reclamantele au declarat în ședință că acceptă faptul că Comisia nu era în posesia acestei documentații. Prin urmare, trebuie să se considere că litigiul nu privește un eventual refuz privind accesul la documente.
- 22 În al doilea rând, reclamantele au afirmat că, în măsura în care documentul în litigiu conținea informații privind raporturile contractuale dintre diferiți operatori care au notificat substanța activă sau informații privind metoda de producere a acesteia, documentul în litigiu nu prezenta interes pentru ei. Prin urmare, aceștia nu solicită anularea deciziei atacate decât în măsura în care Comisia le-a refuzat accesul la informațiile privind gradul de puritate a substanței active, „identitatea” și calitatea impurităților prezente în materialul tehnic, profilul analitic al loturilor și compoziția exactă a produsului dezvoltat.
- 23 În al treilea rând, reclamantele au precizat în ședință ce considerau drept informații privind „identitatea” și cantitatea de impurități, precum și profilul analitic al loturilor. În ceea ce privește impuritățile, acestea au declarat că urmăresc să cunoască celelalte substanțe chimice produse în cursul procesului de producere a glifosatului și calitatea acestora. În ceea ce privește profilul analitic al loturilor depuse de întreprinderi pentru teste, aceștia au declarat că urmăresc să cunoască conținutul și compoziția loturilor, în special celelalte substanțe chimice adăugate, precum și descrierea testelor și a efectelor lor reale.
- 24 Prin urmare, se impune limitarea litigiului la partea din documentul în litigiu care include informații privind gradul de puritate a substanței active, „identitatea” și calitatea impurităților prezente în materialul tehnic, profilul analitic al loturilor și compoziția exactă a produsului dezvoltat, astfel cum au fost precizate la punctul 23 de mai sus.

În drept

- 25 În cadrul acțiunilor lor, reclamantele invocă trei motive. În primul rând, acestea consideră că articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu conferă un drept de veto unui stat membru și că Comisia nu poate să acționeze în conformitate cu opinia acestui stat în ceea ce privește aplicarea unei excepții prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat. În al doilea rând, reclamantele susțin că excepția la dreptul de acces care vizează să protejeze interesele comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice trebuie respinsă, întrucât un interes public superior justifică comunicarea informațiilor solicitate, care au legătură cu emisii în mediu. În al treilea rând, reclamantele arată că decizia atacată nu este conformă cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și cu articolul 4 din Convenția de la Aarhus pentru motivul că Comisia nu a evaluat riscul efectiv ca interesele comerciale invocate să fie afectate.
- 26 Se impune, mai întâi, examinarea celui de al doilea motiv al acțiunii, ceea ce presupune stabilirea, mai întâi, a domeniului de aplicare al dreptului de acces care rezultă din articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 și, în continuare, noțiunea de informații care se referă la emisii în mediu.

Cu privire la dreptul de acces care rezultă din articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006

- 27 În primul rând, trebuie amintit că, potrivit considerentului (1) al Regulamentului nr. 1049/2001, acest regulament se înscrie în voința exprimată la articolul 1 al doilea paragraf TUE, introdus prin Tratatul de la Amsterdam, de a marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni tot mai profunde între popoarele Europei, în cadrul căreia deciziile se iau cu respectarea deplină a principiului transparenței și cât mai aproape cu putință de cetățeni. Astfel cum se amintește în considerentul (2) al regulamentului respectiv, dreptul de acces public la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă (Hotărârea din 2 iulie 2011, Suedia/MyTravel și Comisia, C-506/08 P, Rec., p. I-6237, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 28 În acest scop, Regulamentul nr. 1049/2001 vizează, astfel cum se arată în considerentul (4) și la articolul 1 din acesta, conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 73 și jurisprudența citată).
- 29 Desigur, acest drept este condiționat de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat. Mai specific și în conformitate cu considerentul (11) al acestuia, regulamentul menționat prevede la articolul 4 un set de excepții care autorizează instituțiile să refuze accesul la un document în cazul în care comunicarea acestuia din urmă ar aduce atingere unui interes protejat de acest articol (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 74 și jurisprudența citată). În special, alineatul (5) al articolului menționat prevede că un stat membru poate solicita unei instituții să nu comunice conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.
- 30 Din moment ce un stat membru a utilizat posibilitatea care îi este oferită de articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 de a solicita ca un document specific, emis de acest stat, să nu fie comunicat fără acordul său prealabil, eventuala comunicare a acestui document de către instituție necesită obținerea acordului prealabil al statului membru menționat (Hotărârea Curții din 18 decembrie 2007, Suedia/Comisia, C-64/05 P, Rep., p. I-11389, punctul 50).
- 31 Cu toate acestea, din jurisprudență rezultă că articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu permite statului membru vizat să se opună comunicării unor documente care emană de la acesta decât în temeiul excepțiilor materiale prevăzute la alineatele (1)-(3) ale acestui articol și motivându-și în mod corespunzător poziția în această privință (Hotărârea Suedia/Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 99).
- 32 Totuși, în măsura în care astfel de excepții derogă de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documente, acestea trebuie interpretate și aplicate în mod strict (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 75 și jurisprudența citată).
- 33 Atunci când excepția invocată este una dintre cele menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, statul membru care se opune comunicării unor documente pe care le-a emis trebuie să aprecieze dacă nu există un interes public superior care să justifice comunicarea documentelor vizate.
- 34 În prezenta cauză, reiese din decizia atacată că Republica Federală Germania, de la care provine documentul în litigiu, se opune comunicării sale motivând refuzul său prin excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întemeiată pe atingerea adusă protecției intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală și că aceasta a considerat că nu exista un interes public superior care să justifice comunicarea sa.

- 35 În al doilea rând, articolul 3 din Regulamentul nr. 1367/2006 prevede că Regulamentul nr. 1049/2001 reprezintă o reglementare aplicabilă oricărei cereri de acces la informații privind mediul. Astfel, din considerentele (8) și (15) ale Regulamentului nr. 1367/2006, în special din formularea „sub rezerva oricăror dispoziții mai specifice ale prezentului regulament cu privire la cererile de informații privind mediul”, coroborate cu articolele 3 și 6 din regulamentul menționat rezultă că acesta din urmă conține prevederi care înlocuiesc, modifică sau detaliază anumite prevederi din Regulamentul nr. 1049/2001 atunci când cererea de acces vizează informații privind mediul sau informații care se referă la emisii în mediu (Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2011, LPN/Comisia, T-29/08, Rep., p. II-6021, punctele 105 și 106, care face obiectul recursurilor C-514/11 P și C-605/11 P, pendinte la Curte).
- 36 În ceea ce privește dreptul de acces la documentele care conțin informații privind mediul, obligația de a interpreta strict excepțiile prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001, reluate în considerentul (15) a doua teză și în articolul 6 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 1367/2006, este consolidată, pe de o parte, de necesitatea instituției în cauză de a ține cont de interesul public de a comunica astfel de informații, precum și de referința la faptul de a cunoaște dacă aceste informații se referă la emisii în mediu și, pe de altă parte, de faptul că Regulamentul nr. 1049/2001 nu conține nicio precizare similară în ceea ce privește aplicarea excepțiilor menționate în acest domeniu (Hotărârea LPN/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctul 107).
- 37 Articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 prevede o prezumție legală potrivit căreia există un interes public deosebit pentru comunicare atunci când informațiile solicitate se referă la emisii în mediu, cu excepția situației în care informațiile menționate se referă la o anchetă, în special atunci când aceasta privește posibile încălcări ale dreptului Uniunii Europene (Hotărârea LPN/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctul 108).
- 38 În consecință, articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 impune ca instituția în cauză sesizată cu o cerere de acces la un document să îl comunice atunci când informațiile solicitate se referă la emisii în mediu, chiar dacă o astfel de comunicare riscă să aducă atingere protecției intereselor comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice, inclusiv drepturilor de proprietate intelectuală ale acestei persoane, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 39 Argumentele formulate de Comisie pentru a justifica o interpretare diferită a articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 trebuie respinse.
- 40 În primul rând, Comisia arată că comunicarea informațiilor cuprinse în documentul în litigiu ar risca să perturbe grav echilibrul instituit de legiuitorul Uniunii în Directiva 91/414, determinând consecințe economice importante pentru operatorii care au urmat procedura de autorizare a substanțelor active prevăzută de această directivă. Or, dacă aceasta conține prevederi care vizează protecția confidențialității informațiilor, care constituie secrete industriale și comerciale oferite în cadrul procedurii de autorizare a substanțelor active pe care Comisia o organizează, este suficient să se constate că existența unor astfel de norme nu permite contestarea prezumției irefragabile care rezultă din articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 (a se vedea punctul 38 de mai sus).
- 41 În al doilea rând, situația este similară în privința circumstanței potrivit căreia s-ar considera că comunicarea unui anumit număr de informații privind impuritățile evidențiate într-o substanță activă ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale persoanelor în cauză în temeiul articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1). Astfel, o asemenea dispoziție nu face decât

o trimitere la interesul public protejat de articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 în raport cu care primează interesul public deosebit menționat la articolul 6 (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006.

- 42 În al treilea rând, Comisia se referă la jurisprudența prin care Curtea ar fi stabilit norme specifice pentru interpretarea Regulamentului nr. 1049/2001, în cazul în care documentele a căror comunicare este solicitată sunt supuse și unor norme speciale legate de comunicarea către părțile interesate în cadrul unei proceduri speciale (Hotărârea Curții din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Rep., p. I-5885, punctul 58, și Hotărârea Curții din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Rep., p. I-8533, punctul 100). Presupunând că, pentru interpretarea articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 trebuie să se țină cont de împrejurarea că informațiile solicitate în speță au fost transmise statului membru raportor în cadrul procedurii de solicitare a înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, aceasta nu ar conduce, conform hotărârilor menționate, decât la nașterea unei prezumții generale potrivit căreia comunicarea unor astfel de informații ar fi de natură să aducă atingere intereselor protejate de această dispoziție. O astfel de concluzie ar rămâne fără efect asupra domeniului de aplicare al normei stabilite la articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, care consacră prioritatea irefragabilă a interesului public deosebit menționat în acesta în fața interesului rezultat din riscul de a afecta interese comerciale, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală.
- 43 În al patrulea rând, Comisia consideră că trebuie asigurată o interpretare coerentă a Regulamentelor nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006 în raport cu dreptul Uniunii și cu acordurile internaționale semnate de Uniune, în speță Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 389) (denumită în continuare „carta”) și Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) din 15 aprilie 1994 (JO L 336, p. 214, denumit în continuare „Acordul TRIPS”), care constituie anexa 1 C la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO L 336, p. 3).
- 44 Pe de o parte, în mod cert, trebuie amintit că articolele 16 și 17 din cartă consacră libertatea de a desfășura o activitate comercială și, respectiv, dreptul de proprietate, care face de asemenea parte dintre principiile generale ale Uniunii alături de protecția secretelor de afaceri (a se vedea Hotărârea Curții din 29 martie 2012, Interseroh Scrap and Metal Trading, C-1/11, punctul 43 și jurisprudența citată). Cu toate acestea, nu se poate admite ca, în vederea asigurării unei interpretări coerente a legislației Uniunii, validitatea unei prevederi din dreptul derivat, clară și necondiționată, să fie repusă în discuție (a se vedea prin analogie Hotărârea Interseroh Scrap and Metal Trading, citată anterior, punctele 44 și 46). Or, sub pretextul unui echilibru corect între protecția dreptului fundamental de proprietate, din care fac parte drepturile legate de proprietatea intelectuală, și protecția altor drepturi fundamentale, Comisia urmărește, prin argumentarea sa, să nu fie aplicat articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, iar nu să asigure o interpretare coerentă sau armonioasă a Regulamentelor nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006 cu prevederile cartei, cu Directiva 91/414 sau cu Regulamentul nr. 1107/2009. O astfel de abordare nu poate, în orice caz, să fie admisă, întrucât ar conduce la neaplicarea unei prevederi clare și necondiționate dintr-un regulament al Uniunii, despre care nici măcar nu se susține că ar fi contrară unei norme de drept superioare.
- 45 Pe de altă parte, prevederile Acordului TRIPS, care fac parte din Acordul OMC semnat de Comunitate și aprobat ulterior prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), fac parte din ordinea juridică a Uniunii. Dacă se constată că există o reglementare a Uniunii într-un domeniu vizat de Acordul TRIPS, se aplică dreptul Uniunii, ceea ce implică obligația, în măsura posibilului, de a proceda la o interpretare conformă cu Acordul TRIPS, fără a se putea atribui totuși un efect direct dispoziției în cauză din acest acord (Hotărârea Curții din 11 septembrie 2007, Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, Rep., p. I-7001, punctul 35 și jurisprudența citată). Comisia susține că Regulamentele nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006,

precum și prevederile legate de emisiile în mediu din Convenția de la Aarhus trebuie interpretate în mod echilibrat și proporțional pentru a nu fi în contradicție cu prevederile articolului 39 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS, care protejează de la comunicarea publică informațiile cu o valoare comercială. În esență, Tribunalului i se solicită să asigure interpretarea prevederilor articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 care să fie conformă cu articolul 39 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS. Cu toate acestea, și în acest caz trebuie să se constate că argumentarea Comisiei conduce la neaplicarea prevederilor articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, iar nu la asigurarea unei interpretări a termenilor acestui articol conformă cu conținutul articolului 39 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS, întrucât aceasta acordă prioritate protecției conferite drepturilor de proprietate intelectuală asupra prezumției irefragabile în favoarea comunicării informațiilor în cazul în care privesc emisii în mediu. Or, o astfel de abordare nu poate, în orice caz, să fie admisă, întrucât conduce, în realitate, la punerea în discuție a legalității articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 în raport cu articolul 39 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS (a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2007, Microsoft/Comisia, T-201/04, Rep., p. II-3601, punctul 800).

- 46 Din cuprinsul punctelor 35-45 de mai sus rezultă că articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 impune comunicarea unui document atunci când informațiile solicitate privesc emisii în mediu, chiar în cazul în care există riscul de a se aduce atingere intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, această interpretare neputând fi repusă în discuție sub pretextul unei interpretări coerente, armonioase sau conforme cu prevederile articolelor 16 și 17 din cartă, cu articolul 39 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS, cu Directiva 91/414 sau cu Regulamentul nr. 1107/2009.

Cu privire la noțiunea de informații privind emisii în mediu

- 47 Potrivit reclamantelor, Comisia a încălcat prezumția instituită la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, informațiile solicitate fiind informații legate de mediu privind emisii în mediu. Astfel, informațiile legate direct de puritatea glifosatului, în special „identitatea” și cantitatea tuturor impurităților care sunt prezente în acesta și de profilul analitic al loturilor care au fost utilizate pentru controalele și pentru studiile în raport cu care substanța menționată a fost înscrisă în anexa I la Directiva 91/414, ar constitui astfel de informații, compoziția produsului permițând stabilirea elementelor toxice emise.
- 48 Mai întâi, Comisia susține că noțiunea de emisii ar trebui interpretată restrictiv și că, potrivit ghidului de aplicare al Convenției de la Aarhus, publicat de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) în 2000 (denumită în continuare „ghidul de aplicare”), aceasta ar consta în emiterea directă sau indirectă a unor substanțe de la anumite instalații. Apoi, Comisia afirmă că informațiile solicitate nu privesc emisii în mediu, întrucât informațiile conținute în documentul în litigiu vizează în detaliu metodele de producere a glifosatului furnizate de diferiții solicitanți ai înscrierii și protejate de drepturi de proprietate intelectuală, categoriile de informații care interesează reclamantele neputând fi delimitate și izolate de informațiile privind metodele de producere a substanței active, care fac obiectul aceluiași document în litigiu.
- 49 În primul rând, deși Comisia arată că prevederea referitoare la emisii în mediu trebuie interpretată în mod restrictiv, trebuie să se constate că logica dreptului de acces la documentele instituțiilor, astfel cum este consacrată la articolul 15 TFUE și în Regulamentul nr. 1049/2001 și detaliată, în ceea ce privește informațiile legate de mediu sau privind emisii în mediu, de Regulamentul nr. 1367/2006, nu conduce la o astfel de concluzie.
- 50 Astfel, în cazul în care instituțiile înțeleg să ridice o excepție în raport cu o cerere de acces la documente, acestea trebuie să interpreteze și să aplice strict excepția menționată (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 75 și jurisprudența citată), astfel încât să

nu fie împiedicată aplicarea principiului general care constă în acordarea unui cât mai larg acces public la documentele deținute de acestea (Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011, NLG/Comisia, T-109/05 și T-444/05, Rep., p. II-2479, punctul 123).

- 51 Or, considerând că, atunci când informațiile solicitate privesc emisii în mediu, comunicarea prezintă un interes public superior interesului protejat de o excepție, articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 permite o punere în aplicare concretă a principiului general menționat.
- 52 Trebuie arătat de asemenea că, potrivit considerentului (15) al Regulamentului nr. 1367/2006, numai motivele de refuz referitoare la accesul la informații privind mediul trebuie interpretate restrictiv, ținând cont de interesul public pe care îl prezintă respectiva comunicare a informațiilor și de faptul că informațiile solicitate se referă sau nu se referă la emisii în mediu. Or, astfel cum s-a arătat în cadrul ședinței, propunerea legislativă COM(2003) 622 final a Comisiei din 24 octombrie 2003 prevedea aplicarea excepțiilor de la dreptul de acces la documente, instituite la articolul 4 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 1049/2001, în cazul cererilor de acces la informațiile privind mediul, fără a rezerva un statut special informațiilor care se referă la emisii în mediu. Poziția comună a Consiliului din 18 iulie 2005 a implementat o abordare mai restrictivă în ceea ce privește excepțiile de la dreptul de acces prin reformularea considerentului (15) într-o versiune mai apropiată de forma sa definitivă și prin introducerea articolului 6 alineatul (1) prima teză care conține o prezumție legală în favoarea comunicării informațiilor care se referă la emisii în mediu.
- 53 Din considerațiile anterioare rezultă că nici logica dreptului de acces la documentele instituțiilor Uniunii, astfel cum rezultă din Regulamentele nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006, precum și din aplicarea lor, nici modul de redactare literal a acestui din urmă regulament, clarificat de lucrările pregătitoare, nu impun o interpretare restrictivă. În consecință, pentru ca această comunicare să fie legală, este suficient ca informațiile solicitate să se refere în mod suficient de direct la emisii în mediu.
- 54 Trimiterea efectuată de Comisie la ghidul de aplicare pentru a susține că noțiunea de emisii se referă la emisii de la instalații nu permite să se revină asupra acestei concluzii.
- 55 S-a statuat anterior că ghidul de aplicare nu poate oferi o interpretare obligatorie a Convenției de la Aarhus (Hotărârea Curtii din 14 februarie 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, punctul 36), avocatul general Sharpston concluzionând că acesta nu are caracter obligatoriu în ceea ce privește interpretarea convenției menționate (Concluziile în cauza Flachglas Torgau, citată anterior, punctul 58). Situația este *a fortiori* aceeași în cazul interpretării Regulamentului nr. 1367/2006.
- 56 Pe de altă parte, ghidul de aplicare face trimitere la noțiunea de emisie astfel cum rezultă din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183), al cărui articol 2 punctul 5 definește emisia drept eliberarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse individuale sau difuze din instalație în aer, apă sau sol, instalația fiind o unitate tehnică fixă în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I la directivă. Dar, o astfel de definiție se explică prin obiectul Directivei 96/61, și anume prevenirea și controlul integrat al poluării care provine exclusiv din activități industriale. Or, trebuie arătat că nici Convenția de la Aarhus, nici Regulamentul nr. 1367/2006 nu limitează domeniilor lor de aplicare la consecințele unor astfel de activități. Prin urmare, definiția emisiei în mediu care rezultă din ghidul de aplicare nu poate, în plus, să fie utilă la interpretarea Regulamentului nr. 1367/2006.
- 57 În al doilea rând, trebuie să se stabilească dacă documentul în litigiu conține informații care se referă într-un mod suficient de direct la emisii în mediu.
- 58 În primul rând, trebuie amintit că, după cum s-a arătat la punctul 22 de mai sus, reclamantele nu solicită accesul la informații privind raporturile contractuale dintre diferiți operatori care au notificat glifosatul sau metoda de producere a acestuia, care constituie punctele „C.1.1. Informații detaliate

privind procedeele de producere a substanței active (anexa II A 1.8)” (p. 1-11) și „C.2 Rezumatul și evaluarea informațiilor privind depunerea dosarelor colective” (p. 88 și 89) din primul subdocument comunicat de Comisie Tribunalului și punctul „C.1.1 Informații detaliate privind procedeele de producere a substanței active (anexa II A 1.8)” (p. 1-3 inclusiv) din al treilea subdocument comunicat de Comisie.

- 59 În al doilea rând, reclamantele au detaliat în ședință anumite puncte din cererea lor de acces. Aceștia urmăresc să dispună de informații privind „identitatea” și cantitatea impurităților prezente în glifosat, precum și privind profilul analitic al loturilor testate, în special compoziția lor, „identitatea” și cantitatea substanțelor chimice adăugate în timpul testelor, durata acestora din urmă și efectele reale asupra substanței active.
- 60 Astfel, numai în măsura în care alte părți din documentul în litigiu decât cele menționate la punctul 58 de mai sus ar conține informații precum cele menționate la punctul 59 de mai sus sau privind compoziția produsului fitofarmaceutic care conține glifosat și condiția ca aceste informații să poată fi considerate ca referindu-se la emisii în mediu, s-ar impune să se constate că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere refuzând comunicarea lor.
- 61 În al treilea rând, reclamantele au făcut precizări privind modul în care informațiile privind „identitatea” și cantitatea impurităților prezente în glifosat, profilul analitic al loturilor testate și compoziția produsului care conține această substanță puteau să conducă la stabilirea nivelului de emisie al impurităților respective în mediu.
- 62 În cererea introductivă, reclamantele susțin că reziduurile substanței active în mediu și efectul lor asupra sănătății umane sunt legate direct de puritatea substanței active, în special de „identitatea” și de calitatea impurităților prezente în glifosat, iar nu doar de „identitatea” și de calitatea impurităților considerate pertinente de Comisie. Potrivit acestora, este de asemenea important să se cunoască profilul analitic al loturilor utilizate pentru controale pentru a putea interpreta aceste loturi și studiile pe care s-a întemeiat înscrierea glifosatului în anexa I la Directiva 91/414. Acesta ar fi motivul pentru care compoziția exactă a produselor dezvoltate și controlate ar trebui comunicată, ceea ce ar permite să se determine ce elemente toxice sunt emise și riscă să rămână un anumit timp în mediu.
- 63 În răspunsul formulat la întrebările scrise ale Tribunalului, reclamantele au precizat de asemenea în ce mod informațiile pe care le solicitau aveau legătură cu noțiunea de emisie în mediu. Astfel, impuritățile conținute în glifosat ar fi eliberate în mediu în același timp cu acesta. În plus, aceste impurități ar fi putut avea, în funcție de cantitatea lor, o influență asupra rezultatelor testelor impuse pentru examinarea efectelor nocive ale glifosatului în vederea înscrierii sale în anexa I la Directiva 91/414. Pentru a stabili dacă testele efectuate în vederea acestei înscrieri relevă emisiile în mediu care au loc prin utilizarea produselor fitofarmaceutice care conțin glifosat, ar fi necesar, prin urmare, să fie disponibile informații privind profilul analitic al loturilor. În anexa la răspunsul lor, reclamantele au depus un document care prezintă, printre altele, o metodă prin care glifosatul este produs, precum și elementele care sunt adăugate în vederea producerii acestei substanțe active și în care se insistă asupra faptului că impuritățile prezente în substanța activă produsă vor fi emise în mediu. Pe de altă parte, același document pune accentul pe importanța obținerii informațiilor privind profilul analitic al loturilor testate pentru a verifica dacă acest profil corespunde celui al produselor introduse pe piață, întrucât o producție la scară redusă poate conduce la un profil analitic al glifosatului diferit de cel produs pe scară largă în vederea comercializării sale. Obținând aceste informații, ar fi posibil să se verifice eventualele diferențe dintre profilurile analitice ale loturilor testate în vederea înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 și cele ale produselor introduse pe piață și să se stabilească dacă testele efectuate sunt pertinente în raport cu emisiile reale de glifosat în mediu. În sfârșit, documentul menționat subliniază că informațiile solicitate ar permite să se cunoască nivelul metabolitului în care se transformă glifosatul, care este emis în mediu, este de natură persistentă și poluează apele subterane.

- 64 Deși Comisia este de acord că orice substanță ajunge în mod inevitabil în mediu la un anumit moment din ciclul său de viață, aceasta consideră că documentul în litigiu nu conține informații despre care se poate considera că se referă la emisii în mediu, ci informații privind metodele de producere utilizate de diferiți operatori care au notificat glifosatul în vederea înscrierii în anexa I la Directiva 91/414. Aceasta se opune comunicării informațiilor privind impuritățile și profilul analitic al loturilor pentru motivul că în acest mod s-ar permite reconstituirea metodei de producere a substanței active și secretele comerciale legate de ea, întrucât nu se pot distinge și izola aceste categorii de informații. În sfârșit, Comisia susține că toate informațiile pertinente din punct de vedere toxicologic și în ceea ce privește efectele substanței active asupra sănătății au făcut obiectul unei analize minuțioase și au fost comunicate prin Decizia sa din 6 mai 2011, arătând de asemenea că reclamantele nu indică motivele pentru care documentele deja comunicate nu ar fi suficiente pentru aprecierea temeiniciei procesului de înscriere a glifosatului în anexa I la Directiva 91/414.
- 65 În al patrulea rând, trebuie amintit că Tribunalul a luat cunoștință, în cadrul măsurilor de cercetare judecătorească, de documentul în litigiu care este format, astfel cum a amintit Comisia în scrisoarea care însoțește documentul în litigiu, din subdocumente.
- 66 Primul subdocument conține punctul „C.1.2 Specificație detaliată a substanței active” (anexa II A. 1.9-1.11)” care include, pe de o parte, notificările trimise statului membru raportor de operatorii care doresc înscrierea glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 și identifică diferitele impurități conținute în glifosatul produs, precum și cantitatea precisă sau maximă a fiecărei impurități conținute [punctul „C.1.2.1 Identitatea izomerilor, a impurităților și a aditivilor (anexa II A 1.10)”, p. 11-61] și, pe de altă parte, profilul analitic al loturilor testate, care conțin sub formă de tabele cantitățile tuturor impurităților prezente în diferitele loturi, precum și cantitățile minime, medii și maxime ale fiecărei impurități, metodele de analiză și de validare a datelor fiind de asemenea prezentate de majoritatea operatorilor în cauză [secțiunea „C.1.2.2 Profilul analitic al loturilor (anexa II A 1.11)”, p. 61-84]. Primul subdocument conține și un punct „C.1.3 Specificații detaliate ale preparării (anexa II A 1.4)” în care se descrie conținutul produsului fitofarmaceutic care include glifosatul fabricat de fiecare dintre operatorii care au notificat această substanță activă (p. 84-88).
- 67 Subpartea unică a celui de al doilea document (a se vedea punctul 17 de mai sus) constă într-un tabel în care sunt identificați diferiți operatori care au notificat glifosatul, formula structurală a fiecărei impurități prezente în substanța activă a fiecăruia dintre operatorii menționați și cantitatea precisă sau maximă a fiecărei impurități (p. 1-6).
- 68 Al treilea subdocument conține, printre altele, două puncte intitulate „C.1.2 Specificație detaliată a purității substanței active” și, respectiv, „C.1.2.1 Identitatea izomerilor, a impurităților și a aditivilor (anexa II A 1.10)” (p. 4-13). Punctul C.1.2 prezintă diferitele impurități conținute în glifosat-trimesium, precum și cantitatea precisă sau maximă a fiecărei impurități (p. 4) și profilul analitic al loturilor testate, care prezintă sub formă de tabel cantitățile tuturor impurităților prezente în loturi (p. 7). Punctul C.1.2.1 este format dintr-un tabel similar celui conținut în al doilea subdocument și care conține informații de aceeași natură (p. 8-13).
- 69 Este necesar să se constate că, astfel cum susțin reclamantele, o mare parte a datelor care rezultă din subdocumente care constituie documentul în litigiu, menționate la punctele 66-68 de mai sus, privesc identificarea și cantitățile diferitelor impurități prezente în substanța activă notificată de fiecare operator care a luat parte la procedura de înscriere a glifosatului în anexa I la Directiva 91/414. Întrucât substanța activă trebuie inclusă într-un produs fitofarmaceutic, în legătură cu care părțile nu contestă că va ajunge în aer, în principal prin pulverizare, „identitatea” și calitatea fiecărei impurități conținute într-o astfel de substanță constituie o informație care se referă în mod suficient de direct la emisii în mediu, astfel cum au arătat în mod just reclamantele (a se vedea punctele 62 și 63 de mai sus).

- 70 Cu toate acestea, trebuie precizat că numele și cantitatea precisă sau maximă de impurități prezente în substanța activă notificată de fiecare dintre operatorii în cauză constituie unica informație pe care reclamantele urmăresc să o obțină, după cum au afirmat acestea în ședință.
- 71 În ceea ce privește profilul analitic al loturilor testate, trebuie de asemenea să se constate că informațiile privind cantitățile tuturor impurităților prezente în diferitele loturi și cantitățile minime, medii și maxime ale fiecărei impurități (a se vedea punctele 66-68 de mai sus), care sunt prezentate sub formă de tabele pentru fiecare dintre operatorii care au solicitat înscrierea glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 în primul subdocument și sub forma unor tabele recapitulative în al doilea și în al treilea subdocument, constituie, cu excepția unor formule structurale ale impurităților în aceste ultime două tabele, informații care se referă în mod suficient de direct la emisii în mediu.
- 72 În schimb, informațiile privind metodele de analiză și de validare a datelor furnizate pentru a stabili profilul analitic al loturilor nu constituie informații care se referă la emisii în mediu, dat fiind că din analiza numai a părții din documentul în litigiu care conține astfel de informații, și anume punctul „C.1.2.2 Profilul analitic al loturilor (anexa II A 1.11)”, care face parte din punctul C.1.2 din primul subdocument, rezultă că aceasta nu ar conține elemente care ar permite să se stabilească suficient de direct nivelul de emisie în mediu al diferitelor componente ale substanței active.
- 73 În ceea ce privește compoziția produselor fitofarmaceutice dezvoltate de operatorii care au solicitat înscrierea glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, trebuie să se constate că cantitățile exacte, pe kilogram sau pe litru, de substanță activă și adjuvanții utilizați pentru producerea lor figurează la punctul C.1.3, intitulat „Specificații detaliate ale preparării (anexa III A 1.4)” din primul subdocument și că este vorba despre informații care se referă în mod suficient de direct la emisii în mediu (a se vedea punctul 69 de mai sus).
- 74 Niciunul dintre argumentele prezentate de Comisie nu este de natură să repună în discuție constatările de la punctele 69-73 de mai sus, întrucât nu permit să se demonstreze că informațiile solicitate nu se referă la emisii în mediu (a se vedea punctul 64 de mai sus).
- 75 Din considerațiile de mai sus rezultă că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere respingând cererea de acces la documentul în litigiu, în măsura în care cererea menționată privea informații care se referă la emisii în mediu, și anume, în primul rând, privind „identitatea” și cantitatea tuturor impurităților conținute în substanța activă notificată de fiecare operator, astfel cum au fost precizate la punctul 70 de mai sus, care figurează la punctul C.1.2.1 din primul subdocument (p. 11-61), la punctul C.1.2.1 din al doilea subdocument (p. 1-6) și la punctul C.1.2.1 din al treilea subdocument (p. 4 și 8-13), în al doilea rând, privind impuritățile prezente în diferite loturi și cantitățile minime, medii și maxime ale fiecărei impurități, care figurează, pentru fiecare operator, în tabelele incluse la punctul C.1.2.2 din primul subdocument (p. 61-84) și la punctul C.1.2.4 din al treilea subdocument (p. 7) și, în al treilea rând, compoziția produselor fitofarmaceutice dezvoltate de operatorii care figurează la punctul C.1.3, intitulat „Specificații detaliate ale preparării (anexa III A 1.4)” din primul subdocument (p. 84-88).
- 76 În consecință, se impune admiterea celui de al doilea motiv al acțiunii și, fără a fi necesară examinarea primului și a celui de al treilea motiv al acțiunii, anularea deciziei atacate în măsura în care se refuză accesul la informațiile menționate la punctul 75 de mai sus.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 77 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune să fie obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamante.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia Comisiei Europene din 10 august 2011 prin care se refuză accesul la volumul 4 al proiectului de raport de evaluare, întocmit de Republica Federală Germania în calitate de stat raportor, a substanței active glifosat, în temeiul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, în măsura în care aceasta refuză accesul părților la volumul menționat care conține informații care se referă la emisii în mediu: „identitatea” și cantitatea tuturor impurităților conținute în substanța activă notificată de fiecare operator, care figurează la punctul C.1.2.1 din primul subdocument (p. 11-61), la punctul C.1.2.1 din al doilea subdocument (p. 1-6) și la punctul C.1.2.1 din al treilea subdocument (p. 4 și 8-13) din volumul menționat; impuritățile prezente în diferite loturi și cantitățile minime, medii și maxime ale fiecărei impurități, care figurează, pentru fiecare operator, în tabelele incluse la punctul C.1.2.2 din primul subdocument (p. 61-84) și la punctul C.1.2.4 din al treilea subdocument (p. 7) din volumul menționat; compoziția produselor fitofarmaceutice dezvoltate de operatorii care figurează la punctul C.1.3, intitulat „Specificații detaliate ale preparării (anexa III A 1.4)” din primul subdocument (p. 84-88) din același volum.**
- 2) **Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 octombrie 2013.

Semnături